

Nefndasvið Alþingis
Efnahags- og viðskiptanefnd
b/t Hildar Njarðvík, nefndarritara
Austurstræti 8 - 10
150 Reykjavík

Reykjavík, 20. nóvember 2002.

Efni: Frv. til laga um fjármálafyrirtæki (215. mál).

Verslunarráð Íslands þakkar nefndinni fyrir það tækifæri að fá að veita umsögn um ofangreint frumvarp. Verslunarráð fagnar framkomnu frumvarpi og þeirri lagasamræmingu sem það hefur í för með sér.

Rétt er að geta þess að Verslunarráð veitti í ágúst sl., að beiðni viðskiptaráðuneytis, umsögn um drög að ofangreindu frumvarpi. Er ekki að annað að sjá en að tillit hafi verið tekið til ýmissa athugasemda sem Verslunarráð setti þá fram, en þó ekki allra. Verða því hér ítrekuð þau atriði sem áður hefur verið bent á en nýjum athugasemdum einnig komið að þar sem við á.

5. gr., 5.tl.

Betra væri að fram kæmi til hve margra ára áætlanir þurfa að vera og þrjú ár virðast hæfilegur tími.

9. gr.

Í 2. mgr. færi betur að hafa: „... **hæfilegur frestur til andmæla og úrbóta.**..”

12. gr.

Í 3. mgr. væri heppilegra orðalag „...á þann hátt að þau geti verið álitin **Seðlabanki Íslands.**”

17. gr.

Í 2. mál. færi betur að segja að Fjármálaeftirlitið geti sett reglur um **kröfur sem eftirlitskerfi þurfi að uppfylla** vegna áhættuþátta.

18. gr.

Æskilegt er að bæta við 1. mál. 1. mgr. „... **og ekki hefur tekist að skilgreina ásættanlegar eftirlitsleiðir.**”

20. gr.

1. mgr. 2. tl.

Spurning vaknar um þessa flokkun lána og hvort hún sé tæmandi upptalning og viðunandi flokkun útlána? Ein hugmynd er að orða þetta svona: **Útlánastarfsemi svo sem lán til fyrirtækja og einstaklinga, án eða með tryggingum, vegna neyslu, viðskipta eða fjárfestinga, þ.m.t. kröfukaup og kaup skuldaskjala.**

26. gr.

Í 2. mgr. er eðlilegt að miða við **eigið fé** í stað stofnfjár. Ennfremur þurfa að vera ákvæði um að verðhækkun á verðbréfum ein og sér kalli ekki á annað en að bréf skuli seld innan eðlilegra tímamarka þannig að gerður sé munur á hvort farið sé yfir mörkin við kaup á bréfunum eða vegna verðhækkana á þegar keyptum bréfum.

28. gr., 4. mgr.

Dvalist er við hugtakið sundurliðað yfirlit. Heppilegra væri orðalagið: **Fjármálafyrirtæki skulu vegna eftirlits með virkum eignarhlutum gefa Fjármálaeftirlitinu fulnægjandi yfirlit yfir eignarhluti....**

34. gr.

Athygli er vakin á furðulegu orðalagi 1. mgr. i.f. Rétt væri: **...enda á framangreind brot með tilmælum eða viðurlögum samkvæmt lögum þessum.**

40. gr.

Í 2. mgr. er kveðið á um að a.m.k. 10% m.a. af **stofnfé** leiði til virks eignarhlutar. Ekki er vikið að þessari nýju viðmiðun í athugasemdum við frumvarpið. Full ástæða er til að svo sé gert ef ástæða er til að ætla að rétt sé að miða við stofnfé, sem Verslunarráð sér ekki ástæðu til.

44. gr.

Bæta mætti við: **Nú er umsækjandi virkur í viðskiptum með eignarhluti í fjármálafyrirtæki og getur Fjármálaeftirlitið þá gefið samþykki til eins árs í senn um hámark þess eignarhlutar sem umsækjandi getur eignast á þeim tíma.**

47. gr.

Við mætti bætask: **Nú er eigandi virkur í viðskiptum með eignarhluti í fjármálafyrirtæki og getur Fjármálaeftirlitið þá undanþegið hann sérstakri tilkynningaskyldu séu viðskipti hans innan þeirra marka sem Fjármálaeftirlitið hefur áður veitt samþykki fyrir.**

69. gr.

Óvarlegt er að nefna eitt fyrirtæki svo ákveðið í lögnum því staða þess getur breyst snögglega í framtíðinni. Betra væri: **Sparisjóðum er heimilt að velja sameiginlegan aðila eða aðferð í þeim tilgangi að leggja fram leiðbeinandi tillögur um vexti og þjónustugjöld sín enda brjóti slíkt ekki í bága við ákvæði samkeppnislaga.**

84. gr.

Lýsa þarf betur þeim forsendum sem þurfa að vera til staðar þegar Fjármálaeftirlitið ákvarðar hærra eiginfjárlutfall en 8%. Þetta er mjög afdrifarík ákvörðun og þarf að byggjast á nokkuð nákvæmum lagafyrirmælum. Þess má geta í umræðum um eiginfjárlutföll fjármálafyrirætka á vettvangi Eurochambres, samtaka verslunarráða í Evrópu, er mikið fjalla um stöðu litilla og meðalstórra fyrirtækja og aðgang og kjör þeirra á fjármagnsmörkuðum og hvort sú staða versni við breytingar af þessum toga. Nauðsynlegt er að sambærileg skoðun fari fram við samningu og meðferð þessa frumvarps og því verður að liggja betur fyrir

hver útfærslan á þessu er áður en hægt er að taka endanlega afstöðu til málsins.

Í 3. mgr. er notað hugtakið **óáþreifanlegar eignir**. Ýmsar eignir geta verið óáþreifanlegar en samkvæmt eðli máls væri mjög óeðlilegt að þær féllu undir frádrátt af þessum toga. Eðlilegt er að viðskiptavild sé dregin frá og til bóta væri að skjóta orðinu sambærilegum inn þannig að það stæði: ... viðskiptavild og öðrum **sambærilegum** óáþreifanlegum eignum

Að lokum er rétt að geta þess að Ver slunarráðið hefur ekki enn tekið afstöðu til þess hvort skynsamlegt sé að Fjármálaeftirlitið annist veitingu stafsleyfis og afturköllun samkvæmt 10. og 11. gr. Það vakna alltaf spurningar um hversu víðtækt vald eftirlitsstofnana eigi að vera en Fjármálaeftirlitið hefur mjög víðtækt valdsvið í setningu reglna og eftirlits með þeim. Hér má þó benda á að smkv. 26. gr. og 81. gr. frumvarpsins er það viðskiptaráðherra sem setur þær reglur sem þar um ræðir, án sýnilegrar ástæðu fyrir því að Fjármálaeftirlitið geri það ekki sbr. frumvarpið í heild. Ráðið vekur athygli á því að hugsanlega fari best á því að samræmis sé gætt í þessum efnum.

Virðingarfyllt,
f.h. Verslunarráðs Íslands,

Sigríður Ásthildur Andersen.